

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Комисия по развитие

2013/2169(INI)

22.1.2014

СТАНОВИЩЕ

на комисията по развитие

на вниманието на комисията по външни работи

относно премахването на изтезанията в световен мащаб
(2013/2169(INI))

Докладчик по становище: Рикардо Кортес Ластра

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по развитие приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава факта, че забраната на изтезанията е категорична според международното и хуманитарното право, както и според Конвенцията на ООН против изтезанията (CAT); подчертава, че изтезанията представляват едно от най-крайните нарушения на правата на човека и основните свободи, причиняват жестоки щети на милиони хора и техните семейства и в никакъв случай не могат да бъдат оправдани;
2. припомня необходимостта да бъде създадена интегрирана и цялостна стратегия за борба с изтезанията чрез разглеждане на първопричините за тях; счита, че тя следва да включва обща институционална прозрачност и по-силна политическа воля на държавно равнище за борба с малтретирането; подчертава спешната необходимост от справяне с бедността, неравнопоставеността, дискриминацията и насилието чрез използване на национални механизми за предотвратяване и укрепване на местните органи и НПО; подчертава необходимостта от по-нататъшно развитие на механизмите на ЕС за сътрудничество за развитие и прилагане на правата на човека, за да бъдат разглеждани първопричините за насилието;
3. със загриженост отбелязва, че исканията за основни икономически, социални и културни права често се сблъскват с жестоки репресии, в резултат на които се стига до многобройни жертви на изтезания сред най-бедните представители на обществото; също отбелязва, че насилията върху жени и деца са повлияни значително от тяхната социална и икономическа маргинализация, включително и в държави в процес на развитие; поради това призовава за нови превантивни стратегии за разглеждане на връзката между икономическите, социалните и културните права и насилието;
4. подчертава факта, че достъпът до правосъдие, борбата с безнаказаността, безпристрастните разследвания, овластяването на гражданското общество и насърчаването на образованието против малтретирането са решаващи в борбата с изтезанията;
5. подчертава колко е важно делегациите на Парламента да извършват посещения на затвори и други места за задържане, за които има основания да се счита, че е възможно обвиняемите лица да са били подложени на изтезания или малтретиране, и призовава за предоставяне на информация по отделните случаи и за извършване на независими разследвания по тях;
6. отбелязва ключовата позиция на ЕС в световен мащаб в борбата с изтезанията, в тясно сътрудничество с ООН; подчертава факта, че засилването на принципа на нулева толерантност към изтезанията остава централен елемент на политиката на ЕС и на стратегиите за насърчаване на правата на човека и основните свободи както извън, така и в ЕС; изразява съжаление, че не всички държави членки спазват изцяло Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета и че някои дружества със седалище в

развити държави може да са продавали нелегално на трети държави полицейски устройства и устройства за сигурност, които могат да бъдат използвани за изтезания;

7. призовава Комисията и ЕСВД да отдават нужното внимание на докладите на правителствени агенции в трети държави относно изтезанията, да поставят систематично въпроса за изтезанията и малтретирането във всички диалози с тези държави и да се стремят към прозрачни разследвания на подобни случаи; подчертава факта, че спазването на правата на човека е основен акцент в усилията на ЕС за сътрудничество за развитие;
8. отбелязва, че според Конвенцията на ООН против изтезанията (CAT) понятието „изтезание“ означава „всяко действие, с което умишлено се причинява силно физическо или психическо страдание или болка на дадено лице“, за целите, изложени в Конвенцията на ООН против изтезанията, „когато такава болка или страдание се причинява от длъжностно лице или друго официално действащо лице или по негово подстрекателство, или с негово явно или мълчаливо съгласие“; подчертава обаче, че употребата на понятието „изтезание“ и оттук абсолютната забрана, преследване и наказание на тази практика следва да не бъдат изключени, когато такива действия са причинени от незаконни въоръжени сили, племенни, религиозни или бунтовнически групи;
9. отбелязва, че жените и децата, най-вече момичета, са най-уязвимите хора, подлагани на изтезания и малтретиране; поради това подчертава, че е важно изтезанията да се възприемат според пола и че е нужно да се обърне специално внимание на проблеми като изнасилване по време на арест, насилие върху бременни жени и отказване на репродуктивни права;
10. припомня значението и спецификата на диалога относно правата на човека като съставна част от политическия диалог съгласно член 8 на Споразумение от Котону; също припомня, че всеки диалог с трети държави относно правата на човека следва да съдържа стабилен компонент против изтезанията;
11. призовава Комисията и ЕСВД да подкрепят всички регионални механизми за предотвратяване на изтезанията, включително Комитета по предотвратяване на изтезанията в Африка, а също така подкрепя ролята на специалния докладчик на Африканския съюз по въпросите на затворите и условията на задържане и на докладчика по въпросите на лицата, лишени от свобода в Северна, Централна и Южна Америка;
12. призовава Комисията и ЕСВД, в политическия диалог с трети държави, в т.ч. държави от АКТБ, да ги насърчават да ратифицират Факултативния протокол против изтезанията и да установят национални механизми за предотвратяване;
13. призовава Съвета, ЕСВД и Комисията да предприемат по-ефективни мерки за осигуряване на участието на Европейския парламент и гражданското общество, най-малкото в процеса на оценяване на насоките на ЕС относно изтезанията;
14. настоятелно призовава Съвета и Комисията да насърчават държавите партньори да

приемат ориентиран към жертвите подход в борбата срещу изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне, като в политиката за сътрудничество за развитие обръщат особено внимание на потребностите на жертвите; подчертава, че въвеждането на условия за помощта не е ефективен начин за разглеждане на проблема, и че по-добри резултати могат да се постигнат с диалози и преговори на високо равнище, ангажиране на гражданското общество, укрепване на националните способности и акцентирание върху стимулите.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	21.1.2014
Резултат от окончателното гласуване	+: 24 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Philippe Boulland, Emer Costello, Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda